

CANTILENE

Woorden als druppels op onbeschrijfelijk wit ...

Teksten:

Jaap Buning

Wilma Dierx

Judith van Dommele

Nico Ph. Hovius

Marijke Kloppenburg

Sophia Kwikkel

Anneke Lagerweij

Gerard Nijmeijer

Gert Jan Slump

Concept en tekstbewerking:

Gert Jan Slump

Muziek:

Nico Ph. Hovius

Nassaukerk,

Amsterdam, februari 2009

Voor het eerst uitgevoerd in de Nassaukerk

op zondag 26 april 2009

1 (Intro)

Ik begin met een schrift
in een koft van fluweel
een papier en een stift
en zo weinig. Zo veel

van de leegte, dat wit
daar; een stip dan een streep
en een woord zonder zin
of een richting. Een greep

zonder doel dat me richt
zonder min of meer tijd
tot iets in me beweegt
en ik neerschrijf. Er glijdt

dan een pen op papier
en een lijn zonder eind
die vergolft in het hier
en het nu. Alles deint..

2. Zoals i

.. zoals een klank van zee

gegrepen door de stilte
gekabbel golven taal
gekrabbel in de leegte
verzwegen mensentaal

zo rimpel loost het water
dat ooit de oervloed was
zo grijpt, en zo beroer je,
de spiegel fluisterzacht

toen   en   nu

wie   ben   jij

wie   ben   ik

die mezelf ooit in het centrum
van de wereld zag, niets meer
dan een sprong in dieper water
golven kringend brachten keer
in mijn zien en in mijn denken
Wat ze tot bewegen bracht
dacht ik kleiner dan de keerzij
tot jij "min mij" zei, heel zacht

3.   Recitatief

Over water
over gaven
over dragen
over gaan
over ooit een
mensenstem

Keer om
keer om keer
weer wonder
weer verder
weer wereld
weer samen
keer alleen
is verbonden
is te leven
simpel weg
bij de dag

En dan stilstaan en zien
stil zijn, kom jij mij tegen

4. Zoals 2

Zoals de regenboog een spoor van kleuren trekt
het volle zonlicht schittert op het water
de ochtend druppels dauw steels op een bloemblad lekt

alles omvattende
alles verbindende

5. Recitatief

In dagelijkse zaken
raken mensen aan
elkaar verbonden
en ik kijk
met verwondering
naar de wereld
waarin wij leven.

6 Zoals 3

Zoals de kievit
in 't ruisend riet
zingt ie-iet, ie-ieit, ie-iet
het mooiste zonnelied.

Ja, ja triomfaal
driemaal driemaal
de Ene en Eeuwige
haar naam is Enige ...

7. Recitatief

.... die me aangrijpt
tot ik loslaat en me overgeef
en dan kijk wat er gebeurt

Zomaar plotseling
is er ontroering
het pakt mij vast
en mijn hart breekt
voor wat op mij afkomt

8. Zoals 4

Zoals een bloem, een vergezicht, een mens
geraakt door geuren, lichten, leegte, lucht
de stille stenen liggend in cadens
vertellen een verhaal op goed gerucht

Een kleine bloem, ik blijf verwonderd staan
de tijd staat even stil, ik ben alleen
verlies mezelf in lelie, wil weer gaan
en neem voor lief de leliekleur en steen

9. Recitatief

Genieten en ontmoeten
met volle teugen
is er geen ontkomen aan
blijft het moeten
is het voedend
en verrassend
verwonderlijk

10. Zoals 5

Zoals een bliksemschicht
wordt het beeld gebroken?
Gedonder in de lucht

Wauww!

11. Recitatief

Groter dan ik zelf
komt het van buiten
binnen. Poeh,
dat ruimt, geeft inspiratie

Groter zijn, ik zelf
denk groter, denk
toch, dan ik ben
Gedachten, laat
ze los, ben wie
en hoe je bent

12. Zoals 6

Zoals fietsen naar de Hoogste Top.
Beulen, snot-uit-de-mond. Kapot.
Opgeven en erkennen. Pauze.
En dan tand voor tand opnieuw.
Dank u Berg, ik ben een zot
zie naar U op en trap me rot.
Ik fiets de sterren van de hemel ...

13 Recitatief

... om weer stil te staan
en te zien
stil te zijn
en te weten
Stilte op maat
voor wat komt

en weer verder gaan
om te keren
boodschapper van
wat groter is

14 Zoals 7

Zoals het is altijd en overal
als onkruid dringt het binnen in de scheuren
tot in de krochten, in het fundament
en als ik kijk verdwaal ik een moment ...

15 Recitatief

... een moment ...
lang nagedacht over een antwoord
dat maar niet klonk, verborgen leek
en dan komt het uit onverwachte hoek
dat verwondert me steeds weer

16 Zoals 8

Zoals de gong die zachtjes trilt
en klank kleurt in de ruimte
ik zing verwonderd mee
tweestemmig lied in stilte ...

17. Dialoog, tweekorig

Ga weg!

Weg!

De waarheid en het leven

ik zit het in de weg

geloof, hoop: lief, waar zijn ze

weg

weg

Weg

weg

de waarheid en het leven

ik ben ze bijna kwijt

de grond onder mijn voeten

weg

weg

Weg

weg

het wordt mij zwart voor ogen en

opgeslokt ben ik

de adem mij ontnomen

weg

weg

Kom hier!

Kijk!

Het leven ligt (toch) open

opeens, een ogenblik

als wind, een woord, verwonderd

kom

kijk

Kom

kijk

doe een stap naar buiten

en laat jezelf eens zien

twee, drie, niet meer te stuiten

kom

kijk

Kom

kijk

gewapend met mijn liefde

ik lach, verwonder, huil

verduister jij de waarheid

kom

kijk

20 Recitatief

Hoe kan het toch
dat jij je afsluit
wat bezielt je?

Teveel lawaai
soms zoveel leegte

Niets, dus
stilte misschien

21 Zoals 10

Zoals winden ruisend in kastanjes
geluiden zonder franjes
verdwijnen de geluiden
blijven de woorden.
wat is echt?

22 Recitatief

... en wat het is dat blijft
geen boven of onder
geen links en geen rechts
iets, groter dan ik zelf
het lijkt niets

En toch, het is
meer dan je denkt

Alles is waarheid
wij weten niet alles
er is geen waarheid

er is
en dan is er nog
de betekenis
van de mensen
en de dingen
ze gaan voorbij

23 Zoals 11

Zoals de ruimte in het beeld
'De schepping van Adam'
handen reiken naar elkaar
op zoek naar de liefde

Tussen kleuren, witte plekken
de stilte, de ruimte

Laat je vangen door die liefde
glimlach van de schepper

Kun je, durf je
denk je, doe je?
Achterover!

24 Recitatief

De maat der mensen
handen en voeten
nodig om te vinden
zichtbaar voelbaar
hoorbaar zegbaar

De taal te vinden
en dan gebeurt het ...

aards ontmoeten

25 Zoals 12

Zoals ik, die achterover val
in leegte crescendo
voel dat jij mij opvangt, overal
in passend memento

Ik bedoel ...

Die klaproos die ik ontvang
kan niet op tegen de driehonderd rozen
van de postbodeman
Vang mij, deel mij
nu je er toch bent
jij en je driehonderd rozen

26 Slot

Alles deïnt in het hier
en vergolft in het daar
zonder pen op papier
zonder dat ik ervaar

dat het einde bestaat
uit wat woorden gericht
op een slotzin op maat
of een groots vergezicht

en ik open mijn schrift
in een kaft van fluweel

een papier en een stift
en zo weinig. Zo veel

staat geschreven, nog wit
daar; een stip en een streep
en een woord en een zin
zonder richting ....

(...)

en dan een vuur
ontbrandt in mij
ontbrandt in jou
verwarmt, omarmt
begeestert, overmeestert
bevrijdt, verblijdt

om te zijn als
mens onder mensen

om woorden te zingen als
druppels op onbeschrijfelijk wit